

[Indenrigsministeren.]

staa; jeg har hørt, at det ærede Medlems Partis Medlemmer rundt i Landet har fortalt om, at store Fabriksanlæg faar en stor Skattelettelse, hvis dette Lovforslag gennemføres. Det ærede Medlem vil se, at i de Stationsbyer, hvor der er Fabriksanlæg af nogen Betydning, er der ikke Tale om Skattelettelser, men Forhøjelser, selv om det kun er smaa Skatteforhøjelser, hvad jeg for min Del ogsaa ønsker det skal være; der er ingen Grund til i al Almindelighed at belaste Industrivirksomhederne med større Byrder, end de i Forvejen har.

Derfor tror jeg, at det ærede Medlem gjorde rigtigt i at erkende, at man vil se dette Forslags Virkninger værende de samme overalt: en lille Skatnedgang for Landbrug indtil Størrelser paa 3—4 Tdr. Hartkorn, praktisk talt ingen Forskydning mellem Landbrug paa den ene Side og ikke landbrugsmæssige Ejendomme paa den anden Side. For de Ejendomme, der ikke er Landbrugsejendomme, vil man se en mindre Skattelettelse for de mindre Huse, medens man vil se en lille Skattestigning for de største og værdifulde Villaejendomme og Fabriksbygninger. Det er den Regel, der vil gaa igen overalt, naar man ser paa dette Forslags Virkninger ude omkring Landet over, og det er det, der, saa vidt jeg kan skønne, har gjort det ærede Medlem en lille Smule bitter, at det ikke har været det ærede Medlem muligt at finde nogen Kommune, hvor Virkningerne vilde være andre.

Jeg maa da have Lov til at hævde, at der gives ikke, hvis man i øvrigt er Tilhænger af Grundskyldsbeskatnings Princip i Modsætning til Bygningsbeskatnings Princip, noget Argument imod dette Forslag her med Hensyn til de praktiske Forhold, der vil komme ved Lovforslagets Gennemførelse, og derfor maa det være mig tilladt at sige og gøre opmærksom paa, at det, der sker, naar det ærede Medlems Parti her ikke blot ikke har kunnet tiltræde dette Forslag, men blankt har afvist det, betyder, at Venstrepartiet for det første har taget Afstand fra en fremtidig Udvikling med Hensyn til vor Ejendomsskatte-lovgivning, der fritager Nybyggeriet i By og paa Land for Skat. Jeg har mødt Hundreder, ja Tusinder og atter Tusinder af Mennesker, som er Tilhængere af Bygnings-skat i Modsætning til Grundskat, Tilhængere af Opretholdelse af Bygnings-skat; men det har ikke været mig muligt nogen Sinde, hverken indenfor Teorien, den nationaløkonomiske Teori, eller indenfor de

praktiske Politikeres Kredts, at faa præsenteret Argumenter for Skat paa Byggeri, som det har været muligt at finde mindste sagligt Grundlag for. Det er ikke muligt at begrunde, at den, der bygger Hus, skal betale øget Skat i Kraft af den Virksomhed.

Dernæst har Venstrepartiet modsat sig en yderligere Omlægning af de faste Ejendomsskatter fra Bygningerne til Jorden, skønt Partiet tidligere har erkendt Grundskyldens, Grundskatternes Overlegenhed set ud fra saavel erhvervsmæssige som idémæssige Synspunkter. Og endelig — hvad der maaske er Grund til at undre sig allermost over —, det ærede Parti modsætter sig en Ændring, der giver Amtskommunerne Ret til i Stedet for at overføre Skatten paa Sognekommunerne i Henhold til Landkommunallovens § 50, en Regel, som alle Kommunalnænder ved virker uretfærdigt, modsætter sig en Ordning, hvorved Amtskommunerne faar Ret til at paalægge Skat direkte efter Statsskattereglerne, hvorved al Skat, som ikke umiddelbart skal lignedes paa faste Ejendomme, virkelig kommer til at hvile paa Evnen hos dem, den udskrives af.

Derfor kan jeg ikke slutte andet af det ærede Partis Stilling end, at Partiets Stilling maa være Udtryk for en Ting, at man erkender, at ved Loven af 1926 er man naaet til den yderste Grænse for Udviklingen af Grundskyldslovgivningen, som Venstrepartiet ikke ønsker at gaa ud over, man vil ikke længere, skønt man opgiver at anføre Argumenter. Det er da et Omraade mere, hvor det viser sig, at det er nødvendigt at skabe et andet Flertal i Landstinget for at naa til gennemgribende Fremskridt her i Landet.

Jeg ønsker da, inden jeg slutter disse Bemærkninger her i Dag, om jeg saa maa sige, at sætte en lille Mindesten over det ærede Medlem Hr. Pinholts og hans Partis Indsats og Opfattelse med Hensyn til Grundskyldslovgivningen her i Landet. Jeg gør det, fordi jeg i sin Tid, ogsaa før jeg kom ind her i Rigsdagen, var glad ved at se, hvorledes Venstrepartiet gennem Aarene forud for 1920 havde arbejdet sig frem til — kan jeg godt sige — en Helhedsopfattelse med Hensyn til Grundskyldens Virkninger i Sammenligning med Bygningsskatter. Denne Mindesten skal bestaa i at citere, hvad det ærede Medlem har været med til i 1920 i Landbokommissionens Betænkning at udtale — Formanden tillader det formentlig. Det ærede Medlem siger dér:

„En Særskat paa Jord vil bundfælde sig i dens Værdi og tendere mod at ned-